

# مسکوی لنین

آلفرد روسمر

پیشگفتار: آلبر کامو

ترجمه کیانوش یاسایی



نشر اختران

## فهرست

|      |   |      |
|------|---|------|
| ۹.   | پیشگفتار آلبر کامو بر چاپ نخست (۱۹۵۳)   |      |
| ۱۰.  | پیشگفتار نویسنده  |      |
| ۲۱.  |   | ۱۹۲۰ |
| ۲۲.  | ۱. اروپای   | ۱۹۲۰ |
| ۲۸.  | ۲. سفر به مسکو  |      |
| ۳۶.  | ۳. اول ماه مه در وین  |      |
| ۴۰.  | ۴. چکسلواکی ماساری  |      |
| ۴۲.  | ۵. کلارا زتکن. شلیانپنکوف. راهپیمایی باشکوه در برلن                             |      |
| ۴۷.  | ۶. از اشتتن تا روال(تالین)  |      |
| ۵۱.  | ۷. پتروگراد. زینوویف  |      |
| ۵۴.  | ۸. مسکو. در کمیته اجرایی بین الملل کمونیست. سادول. رادک. بوخارین                |      |
| ۵۷.  | ۹. تروتسکی  |      |
| ۶۱.  | ۱۰. در کرملین. لنین   |      |
| ۸۳.  | ۱۱. در میان نمایندگان در دومین کنگره بین الملل کمونیست                          |      |
| ۸۸.  | ۱۲. رادک از باکو نین می گوید  |      |
| ۹۰.  | ۱۳. اسمولنی. افتتاحیه باشکوه کنگره دوم  |      |
| ۹۴.  | ۱۴. بحث های کنگره دوم   |      |
| ۱۰۹. | ۱۵. تروتسکی خطابه مانیفست گونه اختتامیه را ایراد می کند                         |      |
| ۱۱۹. | ۱۶. خلق های خاور در کنگره باکو  |      |
| ۱۲۸. | ۱۷. سندیکاهای روسیه   |      |
| ۱۳۴. | ۱۸. آنارشیست ها. مرگ و تدفین کروپوتکین  |      |
|      | ۱۹. کنگره حزب سوسیالیست فرانسه. اکثریت به عضویت در بین الملل کمونیست رأی می دهد |      |
| ۱۴۱. |   |      |
| ۱۴۴. | ۲۰. در میان گروه کمونیست فرانسوی در مسکو  |      |
| ۱۴۹. | ۲۱. قطار تروتسکی. رانگل. ختم جنگ داخلی  |      |
| ۱۵۷. |   | ۱۹۲۱ |
| ۱۵۹. | ۱. پیرامون مسئله سندیکا بحثی گسترده در می گیرد                                  |      |
| ۱۶۲. | ۲. خیزش کرونشتات  |      |

|   |     |              |
|---|-----|--------------|
| ۳. لین سیاست اقتصادی نو(نپ) را به سومین کنگره بین‌الملل کمونیست     | ۱۶۸ | ارائه می‌دهد |
| ۴. بین‌الملل سندیکاهای سرخ کنگره مؤسس خود را برگزار می‌کند          | ۱۸۴ |              |
| ۵. جمعیتی اقامت هفده ماهه   | ۱۹۲ |              |
| ۶. بازگشت به پاریس: دنیایی دیگر                                     | ۱۹۴ |              |
|   | ۱۹۷ | ۱۹۲۲         |
| ۱. بازگشت به مسکو. جبهه واحد. شلیاپینیکوف و کاشن                    | ۱۹۹ |              |
| ۲. بحران جهانی اقتصاد. لوید جورج پیشنهاد برگزاری کنفرانس می‌دهد. کن | ۲۱۰ |              |
| ۳. نمایندگان سه بین‌الملل در برلن                                   | ۲۱۳ |              |
| ۴. جنوا و راپالو  | ۲۱۹ |              |
| ۵. محاکمه سوسیال‌ ولوسیونرها  | ۲۲۱ |              |
| ۶. پنجمین سالگرد انقلاب اکتبر. چهارمین کنگره بین‌الملل کمونیست      | ۲۲۷ |              |
| ۷. حزب کمونیست فرانسه و مصائبش                                      | ۲۳۵ |              |
| ۸. فروسار استعفا می‌دهد. کاشن می‌ماند                               | ۲۴۴ |              |
|   | ۲۶۱ | ۱۹۲۳         |
| ۱. پوانکاره رور را اشغال می‌کند                                     | ۲۶۳ |              |
| ۲. هامبورگ: ادغام بین‌الملل دوم و بین‌الملل وین                     | ۲۷۳ |              |
| ۳. آشتفتگی در رهبری بین‌الملل کمونیست. موقعیت انقلابی در آلمان      | ۲۷۶ |              |
|   | ۲۸۷ | ۱۹۲۴         |
| مرگ لینین   | ۲۸۹ |              |
| ضمائمه  | ۲۹۱ |              |
| ۱ آخرین توصیه‌های لینین به کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه که         | ۲۹۱ |              |
| وصیت‌نامه سیاسی او شناخته می‌شود                                    | ۲۹۳ |              |
| ۲   | ۲۹۵ |              |
| ۳. آخرین نطق لینین در برابر بین‌الملل کمونیست                       | ۲۹۵ |              |
| (کنگره چهارم، ۱۳ نوامبر ۱۹۲۲)                                       | ۲۹۵ |              |
| مؤخره   | ۲۹۹ |              |
| ضمیمه بیوگرافی مختصر برخی اشخاص و توضیح برخی اسامی                  | ۳۱۳ |              |

## ۱. اروپای ۱۹۲۰

اوایل ۱۹۲۰ بود. تولون بودم پیش دوستم ماریسل مارتینه که نامه‌ای از پاریس رسید. کمیته تدارک بین‌الملل سوم مرا برای سفر به روسیه شوروی مأمور کرده بود. وقت کم بود. باید تا هفتة بعد برای سفر آماده می‌شدم. این بیشتر از زمانی بود که برای انجام مقدمات سفر نیاز داشتم. برای من و برای همه کسانی که سال‌های دراز آنچه آن موقع جنگ کبیر نامیده می‌شد را در کنار آنان زیسته بودم، انقلاب اکتبر انقلاب موعود بود که باید پس از جنگ سر می‌رسید. سپیده‌دم دورانی نو بود. زندگی دیگری آغاز شده بود. هر آنچه متعلق به پیش از آن بود دیگر رنگی نداشت. کتاب‌ها و جزوای و مجموعه‌ها و کارهای آماده و نیمه‌آماده‌ام دیگر جذایت‌شان را برایم از دست داده بودند. آماده‌تر از آماده بودم. بی‌تاب راهی شدن.

فکر سفر به مسکو دائم در سرمان بود، خاصه در سر من که پیشاپیش به عنوان مسافر انتخاب شده بودم. اما در آن وقت چنین سفری کار ساده‌ای نبود، خاصه برای فرانسوی‌ها. فرانسه کلمنتو و پوانکاره نشان داده بود که علیه جمهوری شوروی خشمگین‌تر از کشورهای دیگر است. کلمانسو لاف زده بود که از دنیا منزوی اش می‌کند و گفته بود این طاعونی‌ای است که باید "طناب نجاتی" دورش پیچید تا هم خفه شود و هم خلائق علیه واگیرش بیمه شوند. ما فقط می‌توانستیم بنشینیم و حسرت بخوریم به کسانی – عمدتاً انگلیسی‌ها و آمریکایی‌ها – که این امکان را داشتند تا از موانع جور و اجری که بخشی از این "طناب" بودند بگذرند.

با همه این حرف‌ها ما می‌توانستیم از میان انبوه مطالبی که روزنامه‌ها چاپ می‌کردند راست را از دروغ تشخیص دهیم. انقلاب اکتبر بورژوازی را غافلگیر کرده بود و نمایندگان بورژوازی، حتی کسانی که کودن هم نبودند، نمی‌توانستند بفهمند چه پیش آمده. این هسته کوچک مهاجرانی که حکومت موقت اجازه داده وارد روسیه شوند چطور می‌تواند خود را در قدرت نگه دارد؟ می‌گفتند این بی‌تردید کابوس است اما چند روزی پیش دوام نخواهد داشت.